

nationalisering også på denne måde i uddannelserne.

Så til kommentarerne, også til fru Christine Antorini, for jeg er faktisk også fuldstændig enig i, at det må tilstræbes at skabe ens forhold på de to områder. Jeg tror, at det, vi skal se på lige nu, er, at vi med det her forslag gerne vil løse lige præcis den konkrete problemstilling i forhold til at kunne lade allerede akkrediterede uddannelser fungere i udlandet som, om jeg så må sige, udenlandsk funderede uddannelser, som dog er genkendelige i Danmark. På videnskabsområdet er det jo et spørgsmål om, at det er nødvendigt at skabe et forskningssamarbejde for at have forskningsbaseret undervisning, og derfor er det en lidt anden situation. Der er det et spørgsmål om at kunne skabe nogle nye forskningsmiljøer, hvor det her er et spørgsmål om at kunne eksportere et allerede kendt produkt, som altså ikke nødvendigvis skaber noget nyt, men skaber noget genkendeligt et andet sted. Derfor ser jeg egentlig de to meget forskellige forslag som en løsning på to forskellige problemstillinger her og nu. Men i forhold til både det her med, om man behøver at have et samarbejde, eller om man kan have et samarbejde, og i forhold til muligheden for, at danske studerende skulle kunne få SU på alle uddannelserne, mener jeg sådan set, at den konstruktive vej må være at arbejde videre med, om vi ikke kan finde en løsning på netop de ting, sådan at vi kan få den her ens proces.

Men som flere jo også har været inde på, er det her meget ny grund, vi bevæger os ud på. Det er meget ny grund, og hvad vil det her betyde i forhold til økonomien? Altså, vi forsøger at lave meget klare skillelinjer, men hvad vil det få af betydning for økonomien? Hvad vil det få af betydning for mobiliteten for studerende osv.? Og derfor er det måske meget klogt, uagtet at jeg godt personligt kunne fristes til at synes, at det bare skulle være ens på begge områder, og så åbner vi op for det hele, at se lidt pragmatisk på det og få startet med de her to hjørner og så se på, om ikke vi kunne sørge for løbende at tilpasse forslagene, sådan at de blev mere og mere ens og gav flere og flere muligheder. For ideelt set må vi alle sammen have et ønske om, at f.eks. danske studerende kan tage den bredest tænkelige vifte af uddannelser med SU, også i udlandet, og at man kan skabe de her samarbejder, ikke kun på universiteterne, men også på professionsområdet, hvor man helt sikkert også kan få gavn af den viden.

Så er der jo også, hvis vi går over til det andet forslag, et ønske fra de danske universiteter om, at de kunne få lov til at starte uddannelser uden nødvendigvis at have et samarbejde. Det kan jeg ikke helt overskue hvordan man gør i forhold til forskningsmiljøet, men hvorfor ikke arbejde videre med det? Dog tror jeg, at det ville være klogt i denne omgang at starte med nogle hjørner og så måske blive bedre og bedre til at lave lovgrundlag for de her ting. Så derfor tror jeg meget på, at vi kan få en konstruktiv dialog og et konstruktivt samarbejde om at få udviklet det her, og derfor også min invitation til samarbejde til fru Christine Antorini om at få udviklet den proces.

Kl. 19:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er lige en kort bemærkning fra fru Christine Antorini.

Kl. 19:45

Christine Antorini (S):

Jeg takker for de positive tilkendegivelser i forhold til at udfolde nogle af de problemstillinger, der er. Når jeg tager ordet, er det, fordi jeg tror, at en af de diskussioner, vi kunne have frugtbart i fællesskab, er, når fru Charlotte Dyremose nævner, at det er godt med et internationalt forskningsmiljø, og så kan jeg faktisk godt se et internationalt udviklingsmiljø på professionsvejen for mig.

Vi har jo i Uddannelsesudvalget f.eks. besøgt Skotland, som er langt fremme på nogle områder med hensyn til nogle pædagogiske metoder for indskolingen, mellemtrinnet i folkeskolen. Vi har Finland, der altid bliver fremhævet. I Norditalien er man berømt også med hensyn til pædagogikken i forhold til de mindre elever i skolen. Så jeg kunne sagtens se et meget frugtbart samarbejde mellem nogle af professionsuddannelserne i Danmark og nogle tilsvarende uddannelser i udlandet for mig, præcis sådan som der bliver åbnet op for på Videnskabsministeriets område, men som der af en eller anden grund ikke er åbnet op for på Undervisningsministeriets område.

Så det er bare en opfordring til fru Charlotte Dyremose for at høre, om De Konservative vil være parate til, at vi alligevel prøver at udfolde de forskellige muligheder. Vi kan måske ikke få løst det den her gang, men med nogle tilkendegivelser i den beretning, vi eventuelt kan give til sidst.